

Opening

Een Amerikaanse tv-kerkdienst als het gezicht en de stem van positief christendom.

Samenzang - Joyful, Joyful

Vreugde, vreugde, louter vreugde is bij U van eeuwigheid. Schepper, die 't heelal verheugt en bron Van eeuw'ge vreugde zijt. Gij, die woont in licht en luister drijf de schaduwen uiteen hij, die zoekend Dooit in 't duister vindt het licht bij U alleen. Amen! Amen! Amen!

Welkomstwoord

Door Robby Schuller

Dit is de dag die de Here heeft gemaakt. Laten we ons erover verheugen. Geef iemand in uw buurt een hand en zeg: God houdt van u en ik ook. Laten we bidden.

Openingsgebed

Door Robby Schuller

Hemelse Vader, we zijn U zo dankbaar dat U ons hier bijeengeroepen hebt om U te eren en te prijzen.

Verbind onze harten aan U en aan elkaar door de inspiratie van de Geest. Dit bidden wij in Jezus' naam. Amen.

Samenzang - "Great is Thy Faithfulness"

Groot is uw trouw, o Heer mijn God en Vader er is geen schaduw van omkeer bij U ben ik ontrouw, Gij Blijft immer dezelfde die Gij steeds waart, dat bewijst Gij ook nu groot is uw trouw, o Heer groot is uw Trouw, o Heer iedere morgen aan mij weer betoond al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven groot is uw Trouw, o Heer, aan mij betoond Gij geeft ons vrede, vergeving van zonden en uw nabijheid, die sterkt En die leidt: kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst Gij geeft het leven tot in eeuwigheid

Groot is uw trouw, o Heer, groot is uw trouw, o Heer iedere morgen aan mij weer betoond al wat ik Nodig had hebt Gij gegeven groot is uw trouw, o Heer groot is uw trouw, o Heer groot is uw trouw, o Heer aan mij betoond

Schriftlezing - Psalm 89

Door Robby Schuller

Te gek dat het orkest er weer is. Ze verdienen een applausje. Iedereen bedankt voor zijn bijdrage. U mag gaan zitten. Luister naar deze oeroude woorden van lof van de psalmdichter. Van uw liefde, Heer, wil ik eeuwig zingen van uw trouw getuigen, geslacht na geslacht. Heer, wie is zo sterk als u? U heerst over de hoog rijzende zee. Verheffen zich haar golven, U brengt ze tot rust. Van U is de hemel,

van U ook de aarde de wereld met alles wat er leeft, hebt U gegrond. Uw arm verricht heldendaden krachtig is uw hand, geheven uw rechterarm. Uw troon rust op recht en gerechtigheid. Liefde en waarheid staan in uw dienst. Gelukkig het volk dat van uw roem getuigt en leeft, Heer, in het licht van uw gelaat. Juichend roepen zij uw naam, dag aan dag door uw gerechtigheid richten zij zich op. Zo luidt het Woord van de Heer. Amen.

Koor - "Turn Your Eyes Upon Jesus"

Richt uw blik toch op Jezus want Hij ziet in liefd' op u neer en de aardse zorgen vervagen als u leeft in Het licht van de Heer o mens, is 't u droevig te moede en ziet u geen licht in de nacht? er is leven en Licht bij de Heiland de bron van genade en kracht Jezus mint mij, 'k ben zo blij want dat zegt de Bijbel Mij en de aardse zorgen vervagen als u leeft in het licht van de Heer richt uw blik toch op Jezus want Hij ziet in liefd' op u neer en de aardse zorgen vervagen als u leeft in het licht van de Heer en de Aardse zorgen vervagen als u leeft in het licht in het licht van in het licht van de Heer

Interview - Freddie Ravel

RS = Robby Schuller en FR = Freddie Ravel

Inleiding

Vanmorgen heb ik de eer hier te verwelkomen componist en pianist Freddie Ravel. Hij staat bekend als de 'motiverende maestro'. Hij speelt latin jazz. Hij begon ooit bij de beroemde Braziliaan Sergio Mendes. Een warm welkom voor Freddie Ravel.

Interview

RS Ik heb soms de ervaring dat muziek zonder woorden als een gebed kan zijn.

FR Daar ben ik het roerend mee eens. Voor mij is muziek een uitnodiging om het gesproken woord te overstijgen.

RS Hoelang speel je al? Je hebt een fantastische carrière. Behalve spelen, componeer je ook voor andere musici. Je hebt met Sergio gespeeld.

FR Dat was mijn eerste grote kans die ik kreeg dankzij een vriend van me, Ron Powell die hier percussie speelt. Daar zit hij. Jaren geleden nodigde Ron me uit om met Sergio Mendes te spelen. Ik was toen een jaar of 21 en ik ging vast bij hem spelen toen ik 23 was.

RS Op welke leeftijd begon je met pianospelen?

FR Toen ik een jaar of 11 was. Daarvóór wilde ik honkballen, ik had mijn krantenwijken. Maar op mijn 11e raakte ik volkomen verslingerd aan muziek.

RS Draag je met je muziek ook het geloof uit? Ze zeggen dat je je muziek gebruikt om mensen te motiveren. Vertel eens.

FR Ik ben een rijk mens want ik doe wat ik mijn hele leven al heb willen doen. Maar ik realiseerde me dat we veel te weinig gebruikmaken van muziek. Het is één van Gods grootste geschenken dat we samen kunnen musiceren, zingen, vieren. We gebruiken muziek van de wieg tot het graf, bij allerlei gelegenheden. Maar vaak is het niet meer dan iets dat we beluisteren op onze iPod of iPhone. Het is: 'O, we gaan trouwens naar een optreden vanavond.' Maar ik heb de overtuiging dat muziek voor een mens voedsel, water en onderdak is en dat muziek het vermogen heeft om ons uit de put te halen.

RS Is muziek iets dat in alles zit wat we doen? Je zei pas iets over organisaties en muziek, hoe die twee samengaan.

FR We kunnen muziek opvatten als vibratie. Voor de meeste mensen is het geluid van water als muziek. Of de golven die op het strand beuken, ook een vorm van muziek. Dus muziek zit in de natuur: Onze hartslag, de oceaan, de wind in de bomen. Maar er is ook een hogere toepassing voor muziek, en die gebruiken we niet. Eén van mijn dromen, waarover ik Gods zegen vraag en waar ik me in alle opzichten dienstbaar voor wil maken, is: Hoe gebruiken we muziek als meer dan entertainment? Er zijn drie elementen: Melodie, harmonie en ritme. Dus als ik voor organisaties werk, zoals Apple en Citi Bank. Bedrijven, maar ook onderwijs- instellingen en benefietorganisaties. Als ik dat deed, ging ik uit van melodie. Want de melodie is de identiteit van een song. Ik gebruik melodie om te spreken over leiderschap. Het belangrijkste van de song. De lead guitar. Ik heb met Carlos Santana gespeeld, een duidelijke leider. Als Celine Dion zo een hoge noot zingt, dan leidt ze. Dat is de leider. De harmonie is de ondersteuning. Vandaag is de harmonie dit fantastische orkest. Marc Riley en dat geweldige koor. Zij zorgen voor de lijm, de harmonie, die de melodie interessant maakt. Zij vormen het team achter de melodie. En het ritme is het tempo de stuwing. 'It don't mean a thing if it ain't got that swing.' Dat moet je hebben. Alles bij elkaar is de partituur. Het resultaat, de uitkomst van melodie, harmonie en ritme.

RS Dus elke organisatie is muziek. De melodie is het leiderschap, de harmonie is de organisatie

en het ritme is het tempo waarin de organisatie beweegt.

FR Heel simpel eigenlijk. Maar als je zo over muziek gaat denken kan je zulke elementen koppelen aan de lijst van dingen die je moet doen. Ik ben gezegend met het vaderschap en heb twee prachtige kinderen, een geweldige vrouw en ouders. Ze zijn hier trouwens.

RS Wil je ze even aanwijzen?

FR Ze zitten op de derde rij. Mama, papa, mijn zus, mijn nicht, mijn vrouw en Max en Jasmine.

Wat ben ik gezegend. Kijk, bij ons thuis ben ik 's morgens niet de melodieman. Ook niet de harmonieman. Als ik de kinderen naar school moet krijgen, dan ben ik de drummer. We moeten om 10 voor 8 de deur uit, anders zijn we te laat op school. We zijn allemaal zowel melodie als harmonie en ritme. Maar niet tegelijk. We leiden, we ondersteunen of we houden de vaart erin.

RS En ik wil je vragen: Wat voor rol speelt je geloof in alles wat je doet?

FR God is in de kern van alles. Als gezin bidden we elke dag en leven we in voortdurende dankbaarheid dat we er mogen zijn, mogen leven en God mogen eren. Het geloof is het centrum van alles wat we doen. En wat ik wil met muziek dat is de mensen doen beseffen dat je met muziek maken God eert.

RS Jij gebruikt muziek om mensen in beweging te krijgen. Wat is het belangrijkste wat je daarover te zeggen hebt?

FR Ik geloof dat de ruimte tussen de noten erg belangrijk is: Luisteren naar de inspiratie in ons binnenste ons overgeven aan Gods macht en dingen doen waarbij we zo aanwezig mogelijk zijn: In het moment leven en het leven vieren.

RS Prachtig. Enorm bedankt, Freddie. Je gaat iets voor ons spelen. Sol to Soul. God zegene je.

Piano Solo - FREDDIE RAVEL - "Sol to Soul"

(Donateursspot RVS)

Gewone mensen bestaan niet. U kunt elke ochtend opstaan met een zelfvertrouwen en een kracht die geen mens omver krijgt. Eén enkel mens heeft in Gods ogen een enorme waarde. Jij bent bijzonder.

Piano Solo - FREDDIE RAVEL - "Water"

Introductie Dr. Jim Burns door Robby Schuller

Ik heb het genoeg een oude bekendwelkom te heten: dr. Jim Burns, hoofd van HomeWord Center for Youth and Family en presentator van Homeward Radio. Hij was jeugdpastor in de Crystal Cathedral. Misschien kent u hem nog. Buiten zijn radiowerk heeft Jim drie gouden awards gewonnen voor zijn boeken. Jim, wat fijn dat je ons je boodschap komt brengen. Applaus graag.

Preek - "The Power of Being There"

door Jim Burns

Geweldig om hier te zijn. Toen Freddie speelde, wilde ik gaan dansen maar Bobby hield me tegen.

Fijn om hier met u te zijn. In de jaren '70 zat ik in de brugklas van de middelbare school. Ik vroeg een meisje mee naar het strand op zondagmorgen. Goed, na kerktijd, zei ze. Ik was niet kerkelijk, maar ze zei: Ga maar mee in je zwembroek want het is een drive-in. We luisteren eerst naar de preek en dan gaan we naar het strand. Dat klonk interessant. Dus betrad ik als scholier voor het eerst dit terrein. Ik zag een glimlachende man in een grote zwarte jurk. Toen gingen er deuren open en hij zei wat Bobby vanmorgen zei: Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt. Laten we ons erover verheugen. Ik was meteen verkocht. Dat was in oktober en in februari koos ik voor Jezus en dat veranderde mijn leven.

We waren geen kerkelijke familie. We gingen met Kerst, soms met Pasen. Maar hier ontmoette ik Jezus. Dat verlegde de koers van mijn leven. Het veranderde wie ik ben, mijn aanstaande vrouw en mijn kinderen en de rol van het geloof in ons gezin. Daarom ben ik dankbaar hier te mogen staan en opgetogen dat u de kans krijgt te ervaren wat veel mensen al heel lang voelen: Gods aanwezigheid.

We waren dus geen echt kerkelijk gezin. Ik ging studeren aan de universiteit en ontmoette daar mijn vrouw. Het huwelijk bleek geen makkie. We kwamen uit probleemgezinnen. Ik wil niet denigreren doen. In vrijwel alle gezinnen is wel iets mis. In mijn familie waren alcoholproblemen, in die van Cathy andere problemen. We dachten dat het goed zou gaan omdat we allebei christen waren. Maar dat eerste jaar was zwaar. Ik was jeugdpastor hier in de buurt. Onderweg erheen maakten we ruzie en daarna vertelde ik over de vreugden van het christelijk gezin. Wel hypocriet. Na een jaar worstelen namen we een principebesluit: Dat we niet zouden scheiden, niet zouden weglopen. We namen als uitgangspunt dat we allebei uit een probleemgezin kwamen. We bedachten de term 'overgangs-generatie'. Overal in het oude Testament lees je dat je de zonde of neiging tot zonde van de vorige generatie erft. We waren twee zondaren die met elkaar getrouwd waren. We zetten nieuwe zon-daartjes op de wereld. Zo herhaalden patronen zich telkens. Daarom wilden we een overgangs-

generatie zijn. We hadden de keus: Genezen of de zonde van vorige generaties herhalen. Cathy en ik zijn nu 38 jaar getrouwd en altijd blijven werken aan die opgave: Genezen in plaats van blijven herhalen. Een verhaal ter illustratie. Over mijn dochter Christy, toen 17. Ze is het meest uitgesproken van onze drie dochters. Bij ons thuis spelen de hormonen nooit op, dat begrijpt u. Christy stond in de keuken te praten met mijn vrouw en liet haar weten, als 17-jarige wat ze van haar moeder dacht, zoals 17-jarigen dat kunnen doen. Ik was de passief-agressieve echtgenoot: Ik zat in de kamer ernaast. Ik had er meteen heen moeten gaan, maar dat deed ik niet. Ze zei bepaalde dingen over mijn vrouw, van wie ik hou die klopten, maar die ik nooit tegen mijn vrouw zou zeggen. Eindelijk greep ik in. Ga naar je kamer, ik wil met je praten, zei ik. Toen viel ze uit tegen mij. Christy, ga naar je kamer, zei ik. Ze sloeg met de deur. Het bordje met 'Zegen dit huis' hing meteen scheef. Ik liep achter haar aan. We voelden ons allebei gefrustreerd. Even over mama, zei ik. Sommige dingen die

je over haar zei, waren eigenlijk wel waar. Mooi, papa staat aan mijn kant, dacht ze als 17-jarige. Ik zei: Maar je had het wel tegen mijn vrouw. Ze is ook jouw moeder maar ik wil dat je nooit meer zo'n toon aanslaat tegen haar. Maar ik wil je nog iets vertellen. We hebben het nooit eerder verteld maar mama en ik komen allebei uit een probleemgezin. De meeste gezinnen hebben problemen. Ik wil mijn familie niet extra bekritisieren. Mama en ik hebben de term 'overgangsgeneratie' bedacht. Volgens de Bijbel erf je de zonden van voorgaande generaties. Wij hebben al vroeg besloten dat wij die zonden niet wilden herhalen. En voor mij is je moeder iemand die enorm gegroeid is. Ze is begonnen met bijna niks, en is altijd blijven groeien. Ik ken geen andere vrouw die zo is gegroeid als mijn vrouw Cathy. Ik zei: Mama is aan het genezen en probeert niet te herhalen. Zij draagt die last. Jij kunt straks in het midden beginnen en jij kunt verder komen dan wij ooit kunnen. Als je ervoor kiest. Toen begon ze te huilen. Haar ogen vulden zich met tranen. Ze begreep iets dat ontzettend belangrijk is: We hebben een keus. Wat onze achtergrond ook is uit wat voor gezinssituatie we komen: We kunnen kiezen: genezen of herhalen. Dat kunt u ook. Jezus geeft een prachtig voorbeeld van hoe je zoiets doet, in Marcus 10, vers 13 tot 16.

Hij zegt prachtige dingen en Hij handelt zeer radicaal. Ik ga het voorlezen. Marcus 10 vers 13. De mensen wilden kinderen brengen om ze door Hem te laten aanraken. Maar de leerlingen berispten hen. Ze berispten niet de kinderen of Jezus. Ze berispten de ouders dat ze Jezus lastigvielen, want Hij was een rabbi en in die dagen lieten rabbi's zich niet in met kinderen. Toen Jezus dat zag, wond hij zich erover op. Het Griekse woord dat hier wordt gebruikt, betekent echt 'kwaad'. We zien dat niet vaak, een geïrriteerde Jezus. Maar dat was Hij nu wel. Hij was niet boos op de ouders of de kinderen

maar op zijn leerlingen, dat ze de kinderen willen tegenhouden. Hij zei: 'Laat de kinderen bij me kom-en, houd ze niet tegen want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. Ik verzeker jullie: wie niet als een kind openstaat voor het koninkrijk van God zal er zeker niet binnengaan. Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door hun de handen op te leggen. U kent de plaatjes wel. Jezus met kinderen, lammetjes. Het lijkt vredig maar er was een hoop spanning en onrust, zoals in gezinnen. Dat heb je in alle gezinnen. Soms zelfs chaos. Of u nou grootouder bent, of nog niet

getrouwd of ouder of student, het gezin is het allerbelangrijkste punt in ons leven naast onze relatie met God. Ik heb wel tijden gehad dat ik van die prioriteiten: God, dan huwelijk, dan kinderen, dan roeping een rommeltje maakte. Terwijl ik zelf andere gezinnen help. Veel huwelijken richten zich uitsluitend op de kinderen, wat niet gezond is. We halen onze roeping en onze relatie met God door de war. Jezus vertelde hoe het moest en handelde daarnaar. Het fascinerende is dat Hij in deze prachtige bijbelpassage de kinderen zegent met zijn aanwezigheid. Toen Bobby u vroeg iemand een hand te geven, zag ik ook wat omhelzingen. Dat is ook een zegening. Jezus deed dat ook. Hij legde de kinderen de hand op, als een zegen. Daarover zo meer. Maar nu Marcus 9 vers 36 en 37. We gaan een eindje terug in de Bijbel. Hier lezen we één van de meest verbluffende uitspraken van Jezus. Hij pakte een kind op en zette het in hun midden neer. Hij sloeg zijn arm eromheen en zei tegen hen:

Wie in mijn naam één zo'n kind bij zich opneemt, neemt Mij op. En wie Mij opneemt, neemt niet Mij op,

maar Hem die Mij gezonden heeft. Nogal een uitspraak. Want toen Jezus daar zat met discipelen,

ouders en kinderen, zei Hij: Wie zo'n kind bij zich opneemt, neemt Mij op. Dat begreep niemand. Want nog nooit had iemand zoiets gezegd. Maar als Hij zegt: En die neemt niet Mij op, maar Hem die Mij gezonden heeft daar had Hij voor gestenigd kunnen worden. Dat was godslastering. Wat Hij bedoelde was: Je relatie met je gezin, met je kinderen, is belangrijk. Via de kinderen bereik je Mij.

Toen mijn kinderen tieners waren, ik schrijf en spreek veelover tieners, had ik mijn Jezus wel even willen ruilen voor die van een ander. Maar Hij deed duidelijke uitspraken. U als voetbal- en ijshockey-ouders en u als opa's en oma's, ooms en tantes, wil ik voorhouden: De energie die u in uw gezin stopt, is van groot belang. Ik ben daar dankbaar voor. Ik wil drie punten noemen die de Bijbel hier aangeeft. Eén: We zegenen ons gezin met onze aanwezigheid. Niet met cadeautjes, maar met aanwezigheid. Dat is be-langrijk. Kinderen ervaren uw aanwezigheid als een blijk van zorg en verbondenheid. Misschien wonen uw kinderen ver weg. Gelukkig is er nu iets als internet. Zo kunt u ze een berichtje sturen. Maar uw werkelijke aanwezigheid is van groot belang. Mijn moeder keek vroeger altijd naar dit programma.

We gingen niet naar de kerk, maar zij keek hier naar. Mijn moeder stierf in een hospice. Mijn ouders verbleven daar beiden en ik kwam dagelijks langs. We woonden niet zo ver van elkaar vandaan. Je hebt het druk, maar als er iets is in de familie, dan kom je gewoon. Het gaat om je aanwezigheid. Ze lag al in het hospice. Ik zat op de rand van haar bed en mijn vader keek honkbal. Mam, heb je iets nodig? vroeg ik. Nee, zei ze, maar waar is papa? Hij kijkt honkbal, zei ik. Moet ik hem roepen? Nee, zei ze, maar weet je dat ik nooit van honkbal heb gehouden? Ik zei: Maar mam, je bent oneindig vaak

komen kijken als m'n broer of ik speelde. Later luisterde je naar een radiootje. Mijn vader vond het saai, maar jij juichte als je mijn broer zijn naam hoorde. Hoezo hou je niet van honkbal? Ze keek me aan en zei: Ik ging niet naar het honkbal voor de wedstrijd, maar voor jou. Even later in de auto naar huis zat de volwassen Jimmy te janken Omdat zij er vroeger bij was. Zij had begrepen wat Jezus ons hier voorhoudt: Je zegent kinderen door je aanwezigheid. Mijn moeder was de invloedrijkste figuur

in mijn leven. Ze wist wat aanwezig zijn betekende. Dat moeten wij ook doen.

Ten tweede: Jezus zegt iets ongelofelijks in vers 16. Een paar prachtige verzen over het koninkrijk van God sla ik even over. Vers 16 is een soort standaardvers want Jezus riep wat kinderen bij zich, legde ze de hand op en zegende ze. We zegenen kinderen en gezinnen met affectie. Daar gaat het om. In de kerk praten we daar te weinig over. Ik zag net dat Freddie's familie elkaar een omhelzing gaf. Dat is een prachtig zegenend gebaar. Jezus zegende kinderen. Hij liet zien hoe dat moet. Niet door ge-woon aan te raken, maar door affectie, warmte en bemoediging. Gezinnen waar het goed mee gaat...

zijn geen gezinnen waar schaamte of chaos heerst. Het zijn gezinnen waar affectie en warmte de toon zetten. Vaak is onze affectie een reactie op onze kinderen, echtgenoot of huisgenoot, of wie dan ook.

Maar ik heb het over bewust gekozen dingen. Als u thuis een warme sfeer creëert, zullen uw kinderen graag thuis zijn. En tot grootouders hier zeg ik: U heeft ook een taak. U kunt nog meer betekenen door een warme sfeer te creëren. En aanmoediging. Gezinnen hebben aanmoediging nodig. Opvoeden vanuit schaamte werkt niet, aanmoediging wel. Er valt nog veel meer over te zeggen, maar nu nog een passage uit de Schrift: Markus 9 vers 36 en 37. Jezus nam een kind bij zich waar de ouders en discipelen bij waren en zei: Wie zo'n kind bij zich opneemt, neemt Mij op. De mensen wisten niet wat ze hoorden. En wie Mij opneemt, neemt niet Mij op, maar Hem die Mij gezonden heeft. Zoals ik al zei: Wie zo'n kind bij zich opneemt, neemt God op. Ik bedoel niet dat je kinderen God zijn. U weet maar al te goed dat ze dat niet zijn. Maar is er<iets>belangrijker? Elisabeth Kubler-Ross bestudeerde de dood en het sterven. Ze zei: Als mensen sterven, gelovigen of ongelovigen, hebben ze twee zorgen: Een goede relatie met God en een goede relatie met hun dierbaren. Jezus zegt eigenlijk dat er niets be-langrijker is dan het gezin. Er zijn confrontaties binnen een gezin maar het is vaak via het gezin dat we met God verbonden raken. Ten derde: We

zegenen kinderen, gezinnen door hen geestelijk kapitaal

mee te geven. De meest invloedrijke persoon in het leven van een kind blijkt uit allerlei onderzoeken dat is mama. De allerbelangrijkste. Op afstand volgt dan papa. Soms hebben wij papa's wat aanmoediging nodig. Op de derde plaats: grootouders, ooms en tantes. En dan pas de kerk. Dus geestelijk kapitaal krijgen ze vooral thuis mee. De taak van de kerk is, het gezin te steunen. Dat is niet altijd gebeurd. Wij zeggen: Bereik je het gezin, dan bereik je de wereld. Want gezinnen van alle kleuren,

culturen en geloven houden van hun kinderen. Wij dachten: Als we gezinnen kunnen helpen, kunnen we ook het geloof injecteren in hun leven, dan gaan ze echt hard vooruit. Je hoort ook wel: Het doel van de kerk is, ouders te helpen met opvoeden. Via de ouders gaat het geloof over naar de volgende generatie. Als Jezus zegt: Wie een kind bij zich opneemt, neemt Mij op zegt Hij in feite: Let op, hier gebeurt het. Geestelijk kapitaal. We moeten het serieus nemen ongeacht leeftijd, situatie of familieomstandigheden. Zoals het mijn taak was, mijn ouders het geloof te brengen. Ik heb mijn vader en moeder inmiddels beiden begraven. Vóór ze stierven hebben ze hun leven aan Jezus gegeven. Dus het geloof doorgeven kan in twee richtingen, als je jong bent. Dat is niet altijd makkelijk en levert vaak problemen op. Ik kan mijn kinderen geen geestelijke bagage meegeven als ik te jachtig leef. Ik zal eerlijk zijn: Eén van de grootste problemen in Amerika is ons jachtige leven. We hebben het zo druk met belangrijke dingen, dat we de belangrijkste vergeten. Toen ik vele jaren geleden van Princeton kwam ging ik niet naar de diploma-uitreiking, ik wou meteen aan de slag als jeugdpastor. Een vriend van me schreef me naderhand een briefje: Beste Jim, we hebben je gemist bij de diploma-uitreiking.

Als de duivel je niet slecht krijgt, zorgt hij dat je het druk hebt. Profetische woorden. Ik zocht het niet bij een andere vrouw maar stortte me in allerlei belangrijke zaken waardoor ik de belangrijkste dingen

miste. Dat speelt ook in gezinnen. Was het maar makkelijker. Zeg nee tegen bepaalde prettige dingen

om ja te kunnen zeggen tegen de belangrijkste dingen. Een paar jaar geleden interviewde ik op een predikanten-congres een man Jack Hayford, een bekend christelijk kerkleider. Ik vroeg naar het geheim van zijn leiderschap. Hij zei: Het is niet wat ik gekozen heb te doen, maar wat ik heb gekozen niet te doen. Ik moest nee zeggen tegen hele fijne dingen, om ja te kunnen zeggen tegen mijn relatie met God, de relatie met vrouw en kinderen en mijn roeping. Goed advies voor een jonge predikant.

Voor ons allemaal trouwens. We moeten dus zorgen dat we een minder druk leven leiden. De grote theoloog Vince Lombardi heeft gezegd: Vermoeidheid maakt ons tot lafaards. Als ik te moe ben, ben ik een slecht echtgenoot, vader en christen. Ik probeer op 80% te leven zodat ik energie in reserve heb voor als het nodig is. Anders wordt het een chaos. Ik moet me afvragen: Geef ik mijn gezin niet alleen mijn emotionele kliekjes? Vaak geven we allerlei mensen het volle pond, en ons gezin de kliekjes. Toen Jezus die uitspraak deed, had Hij het over geestelijk kapitaal. Ik kan dat niet

meegeven

aan mijn kinderen als ik niet voor mijn eigen ziel zorg. Bill Hybels heeft het over zelf-leiderschap.

Hij zegt: We zijn allemaal leiders. Thuis, zakelijk of sociaal. Maar, zegt hij, we moeten 50% van dat

leiderschap in onze eigen ziel stoppen. En voor je gezin zorgen in Gods aanwezigheid. Jezus sprak met de kinderen, de ouders en discipelen waren erbij. Jezus liet zien hoe je dat doet. Hij zegende kinderen met zijn aanwezigheid. Met affectie, warmte en bemoediging en door hen geestelijk

kapitaal te geven. Dat moeten wij ook, door Hem.

Gebed

Almachtige God, dank U dat we bij deze kerk mogen horen. Ik bid dat de woorden en de schitterende muziek ons nader tot U zullen brengen. In naam van Jezus. En Gods gemeente zei: Amen.

Koor - "We Build a New Tomorrow"

Ons wacht een nieuwe morgen wij horen in zijn plan en mogen helpen bouwen want God kent onze Gang, ons denken maakt de toekomst ons hand'len doet ons gaan ons wacht een nieuwe morgen zijn Werk wacht: treedt dan aan halleluja, halleluja, halleluja

Zegen

Als uw hart u ingeeft, Jezus te aanvaarden als uw Redder of als u wilt dat iemand voor u bidt staan hier zo predikanten en ouderlingen klaar. Wees niet bang, geef hen de kans uw leven te zegenen.

De Here zegene u en behoede u. De Here doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig. De Here wende u zijn gelaat toe en geve u vrede. In naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.